

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

2023 m. liepos 27 d.
Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Alės Bukaviniienės, Artūro Driuko ir Virgilijaus Grabinsko (kolegijos pirmininkas), susipažinusi su 2023 m. liepos 20 d. paduotu atsakovės bendrovės „Leonhard Weiss OÜ“ kasaciniu skundu dėl Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2023 m. balandžio 27 d. nutarties peržiūrėjimo

nustatė:

Ieškovė kreipėsi į teismą, prašydama priteisti iš atsakovės 420 169,40 Eur nuostoliams atlyginti ir 0,1 proc. procesines palūkanas. Kauno apygardos teismas 2022 m. gruodžio 6 d. sprendimu ieškinį patenkino iš dalies: priteisė ieškovei iš atsakovės 359 489,91 Eur nuostoliams atlyginti, 55 720,93 Eur delspinigių, 0,1 proc. procesines palūkanas. Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija 2023 m. balandžio 27 d. nutartimi pirmosios instancijos teismo sprendimą paliko iš esmės nepakeistą, patikslindama, kad ieškovei iš atsakovės priteisiamos 6 proc. metinės palūkanos už priteistą sumą nuo bylos iškėlimo teisme dienos iki teismo sprendimo visiško įvykdymo.

Kasaciniu skundu atsakovė prašo panaikinti Kauno apygardos teismo 2022 m. gruodžio 6 d. sprendimą ir Lietuvos apeliacinio teismo 2023 m. balandžio 27 d. nutartį ir priimti naują sprendimą – ieškinį atmesti. Kasacinis skundas grindžiamas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir CPK) 346 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytais kasacijos pagrindais.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtiniais atvejais, kai yra bent vienas iš CPK 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų (CPK 346 straipsnio 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyti kasacijos pagrindo buvimą būtina pagrįsti išsamiais teisiniais argumentais (CPK 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas). CPK 346 straipsnio 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, kad kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliamų teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui. Taigi, kasacinis skundas gali būti priimtas tik tuo atveju, jeigu jame nurodytas bent vienas kasacijos pagrindas, nustatytas CPK 346 straipsnyje, taip pat nurodyti išsamūs teisiniai argumentai, patvirtinantys nurodyto kasacijos pagrindo buvimą (CPK 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas).

Kai kasacinis skundas paduodamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 1 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti buvus pažeistą materialiosios ar proceso teisės normą, teisinius argumentus, patvirtinančius nurodytos (nurodytų) teisės normos (normų) pažeidimą, ir argumentuotai pagrįsti, kad šis teisės pažeidimas turi esminę reikšmę vienodam teisės aiškinimui ir taikymui, taip pat kad jis (teisės pažeidimas) galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 2 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, suformuotą byloje, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis) skundžiamas kasacine tvarka, ir argumentuotai pagrįsti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos. Tai daroma analizuojant apskustuose teismų sprendimuose išdėstytus teisinius motyvus ir juos lyginant su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuota teisės taikymo ir aiškinimo praktika.

Atsakovė kasaciniame skunde nurodė šiuos argumentus:

1) teismas konstatavo, kad formalus sutarties pažeidimas negali turėti visiškai jokių neigiamų padarinių pažeidimą padariusiai šaliai. Tokią išvadą teismas padarė iš esmės nukrypdamai nuo kasacinio teismo praktikos, kurios sisteminis aiškinimas leidžia išskirti formalus sutarties pažeidimo požymius ir kurioje išaiškinta, kad teismas, konstatuodami formalų sutarties pažeidimą, visų pirma, turi įvertinti sutarties pažeidimo atitiktį esminio sutarties pažeidimo požymiams, nustatytiems Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.217 straipsnio 2 dalyje. Šalys buvo suteikusias esminę reikšmę dvišalio susitarimo sąlygai dėl technologinės kortelės suderinimo, tačiau apeliacinės instancijos teismas, netinkamai taikęs nutarties aiškinimo taisyklę, konstatavo, kad, nepaisant šalių valios išraiškos, atsakovė turėjo papildomai įrodyti ir tai, kad technologinė kortelė buvo svarbi darbų atlikimui. Teismas nepaisė to, kad formalu pažeidimu gali būti pripažįstamas tik toks pažeidimas, kuris nesukelia jokių neigiamų padarinių. Atsakovė pagrįstai tikėjosi, kad ieškovė turės pareigą vykdyti visas dvišalio susitarimo sąlygas, t. y. ji turės ne tik teisę gauti užmokestį už darbus, bet ir kitas nustatytas pareigas, įskaitant ir pareigą suderinti technologinę kortelę, o jeigu tokios esminės sąlygos nebus įvykdytos, ieškovei neatsiras teisė pradėti vykdyti darbus, o atsakovei neatsiras jokios su tuo susijusios pareigos. Tačiau teismas nusprendė, kad dvišalio susitarimo 4 punkto vykdymas yra svarbus tik tiek, kiek jis yra naudingas ieškovei, o atsakovės teisėti lūkesčiai ir interesai buvo visiškai ignoruoti, jų pažeidimą laikant formaliu;

2) teismas nukrypo nuo kasacinio teismo praktikos, reglamentuojančios prejudicinių faktų taikymą, todėl nepaisė jau nustatytų prejudicinių faktų ir juos pakeitė, t. y. konstatavo, kad, priešingai, nei nustatyta jau įsiteisėjusioje teismo nutartyje, atsakovės neteisėti veiksmai pasireiškė ne trišalio, o, visai kito, dvišalio susitarimo pažeidimu. Nors teismas pripažino kitoje byloje priimtą Lietuvos apeliacinio teismo nutarties prejudicinę reikšmę nagrinėjamai bylai, prejudiciniais faktais vadovavosi selektyviai ir taikė tik ieškovei palankius faktus. Teismas ignoravo minėtoje nutartyje padarytas išvadas apie atsakovės civilinės atsakomybės sąlygas ir iš naujo nustatė atsakovės civilinės atsakomybės sąlygą (neteisėtus veiksmus), nors civilinio proceso teisinis reglamentavimas imperatyviai draudžia tai daryti. Lietuvos apeliaciniam teismui kitoje byloje aiškiai konstatavus, kad atsakovės neteisėti veiksmai pasireiškė trišalio, o ne dvišalio susitarimo pažeidimu, skundžiamame sprendime šis faktas nebegalėjo būti pakeistas. Apeliacinės instancijos teismo nutartis objektyviai negali būti laikoma vienareikšmiška, kadangi joje pateikiamos viena kitai prieštaraujančios aplinkybės – konstatuojama, kad prejudiciniais faktais buvo vadovaujama, tačiau faktiškai jų laikytasi nebuvo. Tokia nutartis negali būti pripažįstama teisingumą įgyvendinančiu teismo aktu.

Atrankos kolegija, susipažinusi su kasacinio skundo argumentais, skundžiamo teismo procesinio sprendimo motyvais ir jų pagrindu padarytomis išvadomis, vertina, kad kasaciniame skunde nekeliamas teisės klausimų, atitinkančių CPK 346 straipsnio 2 dalyje nurodytus bylos peržiūrėjimo kasacine tvarka pagrindus. Pažymėtina, kad kasaciniame skunde nepakanka nurodyti tik byloje keliamą teisės klausimą, tačiau yra reikalinga pagrįsti ypatingą jo svarbą vienodam teisės aiškinimui ir taikymui. Tačiau kasacinio skundo argumentai nepagrindžia, kad teismas netinkamai aiškino ir taikė skunde nurodytas teisės normas, kad toks šių normų aiškinimas turi esminės reikšmės vienodam teisės aiškinimui ir taikymui ir galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo priėmimui (CPK 346 straipsnio 2 dalies 1 punktas). Kasacinio skundo argumentais taip pat

nepagrindžiamas nukrypimas nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos teisės taikymo ir aiškinimo praktikos bei CPK 346 straipsnio 2 dalies 2 punkte nurodyto kasacijos pagrindo egzistavimas.

Šiame kontekste pažymėtina ir tai, kad kartu su kasaciniu skundu nėra pateikti įrodymai, tinkamai pagrindžiantys, kad ji pasirašęs ir pateikęs asmuo turėjo įgaliojimus veikti atsakovės vardu (CPK 111 straipsnio 5 dalis). Kasacinį skundą atsakovės vardu pateikė jos interesams byloje atstovavusi advokatė, kuri savo įgaliojimus pateikti šį skundą grindė kartu su kasaciniu skundu pateiktu 2020 m. rugpjūčio 14 d. atstovavimo sutarties išrašu. Tačiau iš šio išrašo turinio matyti, kad atstovavimo sutartį su advokatų kontora atsakovės vardu sudarė ne jos vadovas, kuriam pagal įstatymą suteikta teisė veikti juridinio asmens vardu ir vesti bylas teisme (CK 2.81 straipsnio 1 dalis, CPK 55 straipsnis) bet kitas asmuo, veikiantis pagal jam išduotą įgaliojimą. Vis dėlto toks įgaliojimas, patvirtinantis šio asmens teisę veikti atsakovės vardu ir sudaryti atstovavimo sutartį, kartu su kasaciniu skundu pateiktas nebuvo.

Kasacinis skundas pripažintinas neatitinkančiu CPK 346 straipsnio ir 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, todėl jį atsisakytina priimti (CPK 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktai). Nepriėmus kasacinio skundo, grąžintinas už jį sumokėtas žyminis mokestis (CPK 350 straipsnio 4 dalis).

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais, 4 dalimi,

n u t a r i a :

Atsisakyti priimti kasacinį skundą ir grąžinti jį padavusiam asmeniui.

Grąžinti advokatų profesinei bendrijai „CEE Attorneys“ (j. a. k. 302818593) 4 089 (keturis tūkstančius aštuoniasdešimt devynis) Eur žyminio mokesčio, sumokėto 2023 m. liepos 19 d. „Luminor Bank“ AS lėšų pervedimo nurodymu Nr. 4261 už atsakovę bendrovę „Leonhard Weiss OÜ“.

Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai Alė Bukavinienė

Artūras Driukas

Virgilijus Grabinskas